

[Jørgen Junior.]

som ved anden B-indkomst. I ovennævnte tilfælde er renteindtægten kun ca. 1.085 kr., hvorfor der skal foretages en opgørelse og en regulering. Hvis vedkommende pensionist bruger af sin formue (f. eks. til et fjernsyn), sker der altså yderligere en ændring af renteindkomsten.

Ved små indtægter må det vel være rimeligt, at der findes en mindstegrænse for, hvad det kan betale sig for kommunen at opkræve, hvorfor loven burde anvise et mindstebeløb for, hvad der skal betales.

En menneskelig side ved sagen er, at det føles hårdt, at renterne af ganske små sparepenge skal betales. Det er næsten det eneste, de mennesker, der bliver anbragt på plejehjem, har tilbage.

Eksempel på, hvad der skete i forvaltningen, da en pensionist flyttede på plejehjem i september 1976:

Pensionisten fik sin folkepension for oktober 1976. Dette var rigtigt.

Pensionisten skulle herefter have udbetalt 255 kr. pr. måned i lømme penge (men selv sørge for at få indbetalt 60 kr. pr. måned til kommunen for renteindtægt).

I november 1976 – da vedkommende altså boede på plejehjem – fratrak kommunen 180 kr. for levering af middagsmad og tillagde 60 kr. til rengøringshjælp. Pensionisten fik 255 kr. ÷ 120 kr., *i alt 135 kr.*, udbetalt. Dette var forkert.

I december 1976 tillagde kommunen 60 kr. for rengøringshjælp. Pensionisten fik 255 kr. + 60 kr., *i alt 315 kr.*, udbetalt. Dette var forkert.

I januar 1977 fratrak man 60 kr. som for meget udbetalt i december samt 96 kr. i kilde-skat; dette var forkert, da pensionisten skal have 0-kort til skatten.

Pensionisten fik 255 kr. ÷ 60 kr. ÷ 96 kr., *i alt 99 kr.*, udbetalt. Dette var forkert.

Det viser sig, at man har ansat vedkommende til en A-indkomst på 22.800 kr. med en trækprocent på 38 – til trods for ophold på plejehjem.

Differencerne i beløbene fik patientens datter efterhånden opklaret og foranlediget pengene udbetalt fra socialkontoret, og man har lovet, at udbetalingen pr. 1. februar 1977 skulle blive rigtigt.

At pensionisten, der er over 90 år, er forvirret og ulykkelig over papirer og penge fra

rådhuset, siger sig selv. Vedkommende holder telefon og fjernsyn og regner bl. a. med pengene til hjælp hertil.

Men hvordan skal gamle mennesker klare sig, hvis de ingen har »udefra« til at hjælpe sig med at finde ud af tingene?

Det burde være ganske naturligt, at en renteindtægt på op til 4.400 kr. årligt blev holdt uden for princippet om, at patienten selv skal betale 60 pct. af sin indtægt.

Socialminister *Eva Gredals* svar (10/3 77):

Ophold i en af de institutioner, der er omhandlet i bilstandsloven, er ligesom en række andre ydelser efter loven, der stilles til rådighed uden hensyn til pågældendes økonomiske behov, at betragte som serviceydelser, således at der efter bilstandslovens § 7, stk. 1, principielt skal betales for ydelsen.

Som det også er anført i den skriftlige grundelse for spørgsmålet, følger det af bilstandslovens § 84, at der, når en pensionist optages i et plejehjem, af pensionen udbetales et beløb til personlige fornødenheder på for tiden 255 kr. månedligt, medens resten af pensionen benyttes til betaling for opholdet. Såfremt pensionisten har indtægter ud over pensionen, benyttes 60 pct. heraf som yderligere betaling for opholdet.

Betalingsreglerne er uddybet i socialministeriets cirkulære af 29. marts 1976 om institutioner under kommunerne, pkt. 118 ff. Det fremgår heraf, at enhver indtægt ud over pensionen medregnes ved beregningen af opholdsbetaling, men at skatter fradrages i indtægten.

Der opkræves dog ikke betaling for indtægter på under 100 kr. årligt, og der skal ved indtægtsopgørelsen ses bort fra indtægter på indtil det dobbelte af beløbet til personlige fornødenheder, når indtægten stammer fra pensionistens personlige arbejde under ophold i hjemmet, jfr. bilstandslovens § 85.

Det er endelig anført, at det – bl. a. af administrative grunde – kan *aftales* med pensionisten, at det beløb, der skal betales af egne indtægter ud over pensionen, modregnes i det beløb, der udbetales til personlige fornødenheder.

Til belysning af, hvilken ydelse pensionisterne modtager gennem deres plejehjemsophold, kan nævnes, at den gennemsnitlige årlige udgift pr. plejehjemsplads i april 1976-priser er beregnet til ca. 144.000 kr. i hovedstadsområdet og ca. 120.000 i det øvrige land, og at den